

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 9 juli 2026 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van (1) het beperken van de bewegingsvrijheid, (2) het insluiten (kamerprogramma), (3) het aanbrengen van beperken in de vrijheid het leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik in communicatiemiddelen (inname telefoon in separeer), (4) het aanbrengen van beperken in de vrijheid het leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik in communicatiemiddelen (inname telefoon tijdens kamerprogramma), (5) het aanbrengen van beperken in de vrijheid het leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik in communicatiemiddelen (beperken invoer spullen en eten) en (6) het opnemen in een accommodatie.

Samenvatting

Klager heeft zich op [d.d.] met zijn klacht tot de klachtencommissie van Fivoor gewend. De klachtencommissie heeft de klacht op [d.d.] ontvangen. In zijn klacht heeft klager een schorsingsverzoek en een schadevergoedingsverzoek opgenomen. Het schorsingsverzoek is door de voorzitter van de klachtencommissie op [d.d.] beoordeeld en afgewezen. Met het schadevergoedingsverzoek verzoekt klager de klachtencommissie om hem een billijke schadevergoeding toe te kennen voor de geleden schade.

Verweerderster heeft schriftelijk op de klacht gereageerd op [d.d.]. Klager heeft kennis kunnen nemen van deze reactie.

Tijdens de hoorzitting op [d.d.] is de klacht inhoudelijk behandeld.

Klager is het niet eens met de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van (1) het beperken van de bewegingsvrijheid, (2) het insluiten (kamerprogramma), (3) het aanbrengen van beperken in de vrijheid het leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik in communicatiemiddelen (inname telefoon in separeer), (4) het aanbrengen van beperken in de vrijheid het leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik in communicatiemiddelen (inname telefoon tijdens kamerprogramma), (5) het aanbrengen van beperken in de vrijheid het leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik in communicatiemiddelen (beperken invoer spullen en eten) en (6) het opnemen in een accommodatie.

Verweerderster heeft gemotiveerd verweer gevoerd tegen de klacht.

De klachtencommissie komt, met inachtneming van de standpunten van zowel klager als verweerderster, tot het oordeel dat de klachtonderdelen gericht tegen het beperken van de bewegingsvrijheid, het insluiten (kamerprogramma) en het opnemen in een accommodatie **ongegrond** zijn. De klachtonderdelen gericht tegen de inname van de telefoon in de separeer, de inname van de telefoon tijdens het kamerprogramma en het beperken van de invoer van spullen en eten oordeelt de commissie **gegrond op formele gronden**.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie stelt vast dat klager sinds [d.d.] in het kader van een zorgmachtiging op de [locatie Fivoor] verbleef. Op [d.d.] is klager overgeplaatst naar de [locatie Fivoor], waar hij op dit moment verblijft. Uit de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen wordt duidelijk dat klager lijdt aan een psychische stoornis, te weten schizofrenie. Daarnaast is klager bekend met het gebruik van amfetamine, cocaïne en cannabis.

Op grond van de stukken stelt de commissie het volgende vast. De verleende zorgmachtiging van [d.d.] legitimeert: het toedienen van medicatie, alsmede het verrichten van medische controles; het onderzoek aan kleding of lichaam; het onderzoek van de woon- of verblijfsruimte op gedrag-beïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen; het controleren op de aanwezigheid van gedrag-beïnvloedende middelen; het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, inhoudende het accepteren en nakomen van ambulante behandelaafspraken, als vormen van verplichte zorg.

Op [d.d.] werd een beslissing tot tijdelijke verplichte zorg in noodsituaties (art 8:12 lid 2 en art 8:13 lid 1, 2 en 3 Wvggz) genomen. Deze beslissing legitimeert: overige beperkingen het eigen leven in te richten, waaronder het beperken van invoer van spullen en eten; cameramonitoring; insluiten in een separeerverblijf; opnemen in accommodatie en het beperken van de bewegingsvrijheid door plaatsing op een gesloten afdeling, als vormen van verplichte zorg. De tijdelijk verplichte zorg werd langer dan drie dagen nodig geacht, derhalve is een wijziging van de zorgmachtiging aangevraagd.

Op [d.d.] is bij kennisgeving mondelinge uitspraak de zorgmachtiging van klager gewijzigd. Daarbij zijn de volgende vormen van verplichte zorg toegewezen: het beperken van de bewegingsvrijheid; insluiting; het uitoefenen van toezicht op betrokkene en het opnemen in een accommodatie.

Op grond van het voorgaande overweegt de commissie dat het beperken van het gebruik van communicatiemiddelen niet door de rechter is toegewezen in de zorgmachtiging of de wijziging van de zorgmachtiging als vorm van verplichte zorg. Tevens is deze beperking niet opgenomen in de beslissing van [d.d.] tot tijdelijke verplichte zorg in noodsituaties. De commissie komt derhalve tot het oordeel dat er geen wettelijke grond bestond voor de inname van de telefoon van klager en oordeelt de klacht op dit punt **gegrond op formele gronden**. De commissie overweegt ten overvloede dat een standaard inname van iemands telefoon niet voldoet aan de eisen waaraan bij de inzet van verplichte zorg moet worden voldaan.

Met betrekking tot de beperking van invoer van spullen en eten overweegt de commissie het volgende. De beslissing van [d.d.] tot tijdelijke verplichte zorg in noodsituaties legitimeert beperkingen het eigen leven in te richten, te weten het beperken van de invoer van spullen en eten. Deze vorm van verplichte zorg is echter niet toegewezen bij de wijziging van de zorgmachtiging op [d.d.]. In de 8:9-beslissing is de beperking van invoer van spullen en eten aangezegd als vorm van verplichte zorg. De commissie stelt vast dat er vanaf [d.d.] geen grond meer bestond voor de inzet van deze vorm van verplichte zorg. Derhalve oordeelt de klacht op dit punt **gegrond op formele gronden**, voor zover de maatregel is ingezet vanaf [d.d.].

Met betrekking tot de opname in een accommodatie en de beperking van de bewegingsvrijheid overweegt de commissie het volgende. Op [d.d.] heeft klager tijdelijk verplichte zorg in noodsituaties gekregen. Uit het dossier blijkt dat klager een week eerder, vanuit een psychotische toestand, van een grote hoogte is gesprongen. Hierop volgde een spoedopname. Klager heeft dreigementen geuit jegens ouders en gaf aan het kind uit zijn hoogzwangere partner te gaan halen, omdat het niet zijn kind zou zijn. Hiermee veroorzaakte klager met zijn gedrag een direct gevaar voor anderen. Er is sprake van een aanzienlijk risico op ernstig nadeel voor klagers naasten en klager zelf, gezien het acute gevaar voor naasten, wanen en ontbrekend ziektebesef en -inzicht. Daarnaast was er sprake van suïcidale ideaties

vanuit een psychotisch toestandsbeeld. De commissie is van oordeel dat de opname en plaatsing op een gesloten afdeling noodzakelijk en doelmatig zijn om het ernstig nadeel af te wenden. Minder ingrijpende maatregelen zijn niet toereikend. Op grond van het voorgaande oordeelt de commissie de klacht gericht tegen de opname in een accommodatie en de beperking van de bewegingsvrijheid **ongegrond**.

Met betrekking tot de insluiting (kamerprogramma) overweegt de commissie het volgende. Klager werd opgenomen in de separeerruimte. Vervolgens is klager naar de afdeling gemobiliseerd met een kamerprogramma. Op dat moment was er sprake van een psychotisch toestandsbeeld. Dit kamerprogramma is op [d.d.] aangezegd door middel van een 8:9-beslissing. Het kamerprogramma werd ingezet met het doel om begeleiding op een veilige en gecontroleerde wijze verder af te kunnen schalen. Daarnaast blijkt uit het dossier en de informatie van verweerster dat klager bekend is met de invoer van drugs op de afdeling en het betrekken van medepatiënten hierbij. De commissie acht het kamerprogramma noodzakelijk en proportioneel om het ernstig nadeel af te wenden of te beperken, de geestelijke gezondheid van klager te stabiliseren of herstellen en het contact met groepsgenoten te beperken. Minder ingrijpende zijn niet toereikend gebleken. Op grond van het voorgaande oordeelt de commissie het klachtonderdeel gericht tegen de insluiting (kamerprogramma) **ongegrond**.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klachtonderdelen gericht tegen het beperken van de bewegingsvrijheid, het insluiten (kamerprogramma) en het opnemen in een accommodatie **ongegrond**. De klachtonderdelen gericht tegen de inname van de telefoon in de separeer, de inname van de telefoon tijdens het kamerprogramma en het beperken van de invoer van spullen en eten oordeelt de commissie **gegrond op formele gronden**.